कीह मंखरान् विकुर्वाणं विविधान् खरान् कुर्वाणं वेः मब्दकर्मा णदित तङ तस्य द्याननस्य वसं निष्टिम ॥ २०॥

यदत्यादि। योवनात् सीतामपचक्रे प्रतिस्तवान् स्चना भ॰ वचेपणित्यादिना प्रवचेपणे मं स्वनेमिनित केचित् तदापकारं प्रयुच्य हिंसां स्वचनीत्यर्थः वनादिति हेते। पञ्चमी वनं प्रा येति यवर्थे वा हरिरिन्द्रोयं नाधिचके नाभिस्तवान् प्रधेः प्रकाविति मं प्रक्तिरिभभवः तस्य द्याननस्य बसं प्रक्तिमहमद्य निहन्सि कीष्ट्यः स्वरान् विविधान् कुर्व्याणः दितीयान्तपाठे यभित्यस्य विशेषणं प्रब्दढाढादेरिति मं॥ २०॥

विकुर्वे नगरे तस्य पापस्याद्य रघुद्धियः।विनेध्येवा प्रियान् प्राणानुदानेध्येऽयवा यशः॥ २१॥

विकुर्वद्रत्यादि। तस्य रघुदियोरामणनीः पापस्य नगरे जिल्म॰
पूर्या त्रहमद्य विकुर्वे विविधं चेष्टे त्रकर्मका चिति तङ् तच विकु
वीणोयदि वा प्रियानिप प्राणान् स्वास्थ्ये विनेश्चे त्रपने व्यासि
संमानने त्यादिना व्यथे तङ् यता धर्मादिषु विनियोगो व्ययः यभा
वा उदाने व्यक्ते के व्यक्ति तस्यापका रकरणात् त्रची तस्च चने तङ्
उत्सञ्जनम् त्रचेपणं॥ २१॥

विकुर्वदत्यादि। तस्य पापाचारस्य रघूणां रामादीनां भ॰ दियोरावणस्य नगरे सद्धायां श्रहमद्य विकुर्वे विविधं चेष्टे भव्दढाढादेरिति श्रकर्यकलामां तत्र च विकुर्वाणाऽहं प्रिया